

РЕШЕНИЕ

№ 3033

гр. София, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2026** по описа за **2022** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „ЕМИРЕЙТС П.“ А., [населено място], депозирана от изпълнителния директор М. Г. А., срещу Решение №1414/20.12.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 3-ти състав, постановено по АНД №9160/2021 г., с което е потвърдено наказателно постановление №Р-10-359/17.05.2021 г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“. Със същото на основание чл.221а, ал.2 ЗППЦК на „ЕМИРЕЙТС П.“ А., [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляди) лева за нарушение на чл.100о, ал. 1, вр. чл.100т, ал. 1, изречение първо, предложение първо от ЗППЦК. Според касатора решението е неправилно, като постановено в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Счита, че СРС е допуснал съществено процесуално нарушение като не е уважил направеното във въззовното производство доказателствено искане за назначаване на поисканата СТЕ, което е лишило дружеството от възможността да докаже твърденията си. Твърди, че нарушението не е извършено, тъй като дружеството е обявило финансовите си отчети в системата EXTRI, която е интегрирана със системата на КФН и по този начин е изпълнило задължението си. Дружеството не е използвало системата е-Р. поради технически причини, защото

КФН не е изпълнила задължението си да поддържа системата по начин, че тя да бъде достъпна чрез актуален софтуер, съвместим с електронните подписи и възможност за достъп чрез поддържани браузъри. Сочи, че съгласно разпоредбите на ЗППЦК и действащата към датата на извършване на твърдяното нарушение Наредба №2 от 17.09.2003 г. за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация няма нормативно или административно задължение да разкрива по електронен път информация пред КФН единствено чрез системата e-R.. Обявените на сайта правила в тази насока не представляват нормативен акт и на могат да бъдат приети за задължителни спрямо емитентите на ценни книжа. Иска се отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав, или спорът да бъде разгледан по същество, като се отмени НП като незаконосъобразно.

Ответникът Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния си представител юрисконсулт А. Г. изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения са изложени в писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че решението на СРС, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление №Р-10-359/17.05.2021 г., издадено от Зам.-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“. Със същото на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева на основание чл.221а, ал.2, т.1 ЗППЦК за извършено нарушение на чл.100о, ал.1 във вр. с чл.100т, ал.1, изречение първо, предложение първо ЗППЦК, вр. с §45, т.1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредно положение (ПЗРЗМДВИП), за това, че дружеството не е изпълнило законоустановеното си задължение да разкрие публично чрез предоставянето на Комисията на 6-месечния финансов отчет за дейността си, обхващащ първите 6 месеца от финансовата 2020 година, в срок до 30.09.2020 г.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че при извършена проверка в системата на КФН актосъставителят и свидетел по делото Т. Н. С. е установил, че дружеството като емитент и регистрирано в регистър на КФН публично дружество не е представило 6-месечен финансов отчет за първото шестмесечие на 2020 г. в срок до 30.09.2020 г, а е сторило това на 24.11.2020г. към системата на КФН - e-R.. За нарушението бил съставен АУАН №Р-06-903/01.12.2020 г. в отсъствие на представил на дружеството, което било поканено, въз основа на който е издадено НП № Р-10-359/17.05.2021 г.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел от правна страна, че АУАН, въз основа на който е издадено НП, е с предписаното в чл.42 ЗАНН съдържание по чл.42 ЗАНН, като е съставен при условията на чл.40, ал.2 ЗАНН и е предявен при спазване на изискванията на чл.43, ал.4 ЗАНН от оправомощено за това длъжностно лице. НП също е издадено от компетентен орган при спазване изискванията за съдържание по чл.57, ал.1 ЗАНН.

Въз основа на събраните в хода на съдебното производство доказателства въззивният съд е приел за безспорно установено извършеното нарушение. Разгледал е и е приел за неоснователни доводите на дружеството в противен смисъл. Не се е съгласил с тезата на жалбоподателя, че с разкриване на финансовия отчет в друга електронна система дружеството е изпълнило задължението си по чл.100о, ал.1, вр. чл.100т, ал.1, изр.1, пр.1 ЗППЦК, вр. §45, т.1 ПЗРЗМДВИП в срок, като е изложил подробни аргументи в тази насока. Приел е, че деянието правилно е квалифицирано като административно нарушение, за което жалбоподателят е санкциониран. Въззивният съд е приел за правилно приложена санкционната норма на чл.221а, ал.2 ЗППЦК, както и че наложената в минимален размер имуществената санкция е съобразена с изискванията на чл.27, ал.2 ЗАНН. Извършена е преценка за приложимост на чл.28 ЗАНН, като по подробно изложени мотиви е прието защо нарушението не може да бъде квалифицирано като маловажно. При тези мотиви НП е потвърдено.

Решението е правилно.

Районният съд е проявил процесуална активност, като е събрал необходимите за изясняване на случая писмени и гласни доказателства. В хода на съдебното производство не е допуснал твърдяното от касатора съществено процесуално нарушение, отхвърляйки искането за назначаване на поисканата СТЕ. СРС е изложил подробни мотиви за това, които са обосновани и в съответствие с предмета на спора. Правилна е преценката му, че отговора на поставените от жалбоподателя въпроси по никакъв начин няма да спомогне за разкриване на обективната истина за причината, поради която дружеството не е спазило срока за изпращане на отчета. Прално е преценено, че относимите към предмета на доказване обстоятелства, които биха могли да доведат до извод за обективна невъзможност да се изпрати отчета в срок са че системата не е била технически достъпна или е давала грешка при използването от потребителите или е била блокирана, за които обстоятелства не са посочени доказателства, като и отговорите на въпросите по поисканата СТЕ не биха установили. Предвид това с отвърляне на искането за назначаване на СТЕ СРС не е ограничил правото на защита на дружеството и възможността му да докаже относими към предмета на спора обстоятелства.

Анализирайки събраните в хода на съдебното производство доказателства СРС правилно е приел, че в хода на проведеното АНП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, основание за отмяна на НП. Обосновано и в съответствие със събраните доказателства е приел, че извършеното нарушение е безспорно установено.

Съгласно разпоредбата на чл. 100о, ал. 1 от ЗППЦК емитентът е длъжен да разкрива публично 6-месечен финансов отчет за дейността си, обхващащ първите 6 месеца от финансовата година, в срок до 30 дни от края на шестмесечието. С §45, т.1 от ПЗРЗМДВИП сроковете по чл.100б, ал. 8, чл.100е, ал.1, т.2, чл.100о, ал.1 и2, чл.100о1, ал.1 и 2, чл.115, ал. 1 и чл.139, ал. 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа са удължени до 30 септември 2020 г. Съгласно предвиденото в разпоредбата на

чл.100т, ал.1 ЗППЦК емитентите са длъжни да разкриват публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на КФН и на обществеността. Формата, съдържанието, както и условията, начините и редът за разкриване на регулираната информация се определят с Наредба №2 от 17.09.2003 г. за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация. Съгласно чл.43, ал. 2 от Наредбата Комисията изгражда и поддържа система за предаване и получаване на предоставяната от емитентите информация. В изпълнение на тази разпоредба КФН е изградила и поддържа системата си e-R., която е функционирала и към момента на извършване на нарушението. Разкриването на информация към КФН е следвало да се осъществи по приетите от Комисията правила, процедури и стандарти за организация, функциониране и управление на единната система за предоставяне на информация e-R., които са достъпни на сайта ѝ. Вярно е, че тези правила не са нормативен акт и не могат да бъдат задължителни за емитентите на ценни книжа, но задължението на последните да разкрият публично финансовите си отчети в предвидения срок не произтича от тези правила, а от посочените по-горе и приети за нарушени разпоредби на ЗППЦК. С тези правила, публикувани на страницата на Комисията, е оповестено изпълненото задължение по чл.43, ал.2 от Наредба №2 от 17.09.2003 г. за наличието на изградена и поддържана единна система за

предоставяне на информация по електронен път e-R. за предоставяне на информация от емитентите на ценни книжа и за начина на работа със същата. Доколкото тази система е въведена именно в изпълнение на задължението по чл.43, ал.2 от Наредба №2 от 17.09.2003 г., то оповестяването на информацията, за да се приеме, че е изпълнено задължението, следва да се извърши единствено чрез нея. Не е установено в хода на въззивното производство с допустими и относими доказателствени средства, че системата е била недостъпна или е имало грешки, непозволяващи изпълнение на задължението в срок от дружеството. Предвид това и доколкото безспорно е установено, че в срока, изтекъл на 30.09.2020 г. дружеството не е изпълнило законоустановеното си задължение да разкрие публично чрез предоставянето на Комисията на 6-месечния финансов отчет за дейността си, обхващащ първите 6 месеца от финансовата 2020 година, то нарушението е безспорно установено. Правилно въззивният съд е приел, че разкриването на регулирана информация чрез системата EXTRI няма как да обоснове изпълнение на задължението. Изложените от СРС мотиви в тази насока изцяло се споделят от настоящата съдебна инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Следва само да се каже, че тази система се използва за уведомяване и разкриване на информация към Б. АД и въпреки свързаността си с КФН не представлява валиден способ за осъществяване на задължението на емитента по чл.100о, ал.1 ЗППЦК.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав споредля изводите на СРС, че правилно е приложена санкционната разпоредба и размерът на наложената имуществена санкция е съобразен с предвиденото в чл.27, ал.2 ЗАНН. Споделят се и мотивите за неприложимост на чл.28 ЗАНН.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото касационният състав намира за основателна претенцията на ответника за присъждане на разноски в настоящото производство. Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Чл. 143, ал.3 АПК предвижда, че когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ. Според ал.4 на чл.63д ЗАНН в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д ЗАНН /в случая НП/, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, като според ал.5 размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. Предвид изложеното касаторът следва да бъде осъден да заплати на КФН разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 80 лева, определени по реда на чл.37 ЗПП, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1414/20.12.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 3-ти състав, постановено по АНД №9160/2021 г., с което е потвърдено Наказателно постановление №Р-10-359/17.05.2021 г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

ОСЪЖДА „ЕМИРЕЙТС П.“ А., [населено място] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.